

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců
JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobkyně: **Z. Š.**
bytem X

proti
žalované: **Česká advokátní komora, IČ 66000777**
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 4. 9. 2024, č.j. 10.04-000043/24-0002, č.j. 10.04-000045/24-0002 a č.j. 10.04-000046/24-0002,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označených rozhodnutí, kterými žalovaná rozhodla, že se žalobkyni neurčuje advokát k poskytnutí úplatné právní služby.

2. Žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí a nesouhlasí s důvody, které žalovaná v napadených rozhodnutích uvedla.
3. Žalobkyně první žádostí ze dne 23. 7. 2024 požádala žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby, když poptávala advokáta pro řízení o ústavní stížnosti proti rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 5. 2024, č.j. 4 As 346/2023-33 (všechna soudní rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz). Druhou žádostí požádala dne 31. 7. 2024 o určení advokáta ve věci ústavní stížnosti proti usnesení NSS ze dne 23. 5. 2024, č.j. 6 Afs 79/2024-20. Třetí žádostí požádala dne 31. 7. 2024 o určení advokáta ve věci ústavní stížnosti proti usnesení NSS ze dne 28. 5. 2024, č.j. 4 As 39/2024-37.
4. Žalovaná napadenými rozhodnutími advokáta k poskytnutí žádané právní služby žalobkyni neurčila, protože žalobkyně ani v jednom případě nesplnila podmínky dle ust. § 18 odst. 2 a ust. § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“, příp. „ZA“), s nimiž zákon o advokacii spojuje vznik práva na určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu, když v žádosti neuvedla jména alespoň dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou službu, tedy neosvědčila nemožnost zajištění si právní služby jinak.
5. Žalobkyně namítá, že se na ní povinnost tvrzení a prokázání této podmínky nevztahuje. Žalobkyně je totiž přesvědčena, že ani po nabytí účinnosti nálezu Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 44/21, kdy dne 31. 12. 2023 došlo ke zrušení § 18c odst. 1 ve slovech *"jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a"* zákona o advokacii, nedošlo ke změně § 18 odst. 2 a § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Z toho důvodu dle žalobkyně požadavek žalované na uvedení jmen advokátů, kteří jí odmítli požadovanou právní službu poskytnout, a tuto skutečnost doložit, nemá oporu v zákoně o advokacii.
6. Žalobkyně rovněž namítá, že novela zákona o advokacii účinná od 1. 1. 2024 je pouze „přílepkem“ k zákonu č. 349/2023 Sb., neboť neměla žádnou spojitost, která by vyžadovala její projednání společně s tímto zákonem, kterým se změnily některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných financí.
7. Žalobkyně má tudíž za to, že novela zákona o advokacii nerespektuje nálezy sp. zn. Pl. ÚS 44/21, a není tudíž v souladu s Ústavou. Proto navrhuje, aby soud zvážil, zda tato novela není protiústavní ve smyslu čl. 95 odst. 2 Ústavy a zda k posouzení této otázky nepředloží věc Ústavnímu soudu.
8. Závěrem pak žalobkyně namítla i nesprávné posouzení včasnosti podaných žádostí.

Vyjádření žalované

9. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť rozhodla o žádostech žalobkyně v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o advokacii.
10. Řízení o ústavní stížnosti proti rozsudku NSS ze dne 28.5.2024, ve věci sp.zn. 4As 346/2023, bylo vedeno před Ústavním soudem pod sp.zn. I.ÚS 2142/24. Ústavní stížnost byla podána dne 30.7.2024. Usnesením ze dne 7.8.2024 byla ústavní stížnost odmítnuta. To je za 8 pracovních dní. Již v době podání žaloby dne 12.11.2024 musela být žalobkyně srozuměna s tím, že předmět právní služby, pro který žádala žalovanou určit advokáta, odpadl. Navíc žalovaná odkázala na odůvodnění usnesení Ústavního soudu, který konstatoval, že se jedná o věc totožnou s mnoha předchozími, ve kterých již Ústavní soud konstatoval, že podání

žalobkyně mají obstrukční charakter a bez stanovení lhůty k odstranění vad ústavní stížnost odmítl. Ústavní soud také odkázal na rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, který v rozhodnutí ve věci Horyna proti ČR, č. 6732/20, rozhodl, že obdobný postup Ústavního soudu neodporuje právu stěžovatelky na přístup k soudu ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Obdobná situace nastala i ohledně dalších řízení vedených u Ústavního soudu.

11. Řízení vedená u městského soudu jsou proto dle žalované pouze akademickými spory.
12. Žalovaná s ohledem na žalobkyninu argumentaci uvedla, že nestačí samotné (osvědčené) obrácení se na advokáty se žádostí o poskytnutí té právní služby, v níž následně žádala žalovanou o určení advokáta, ale je nutné také vyjádření (byť neformální) oslovených advokátů, že poptávanou právní službu odmítají poskytnout. Tomuto požadavku zákonné úpravy žalobkyně nedostála.
13. Zdůraznila, že žalobkyně již byla několikrát v minulosti poučena o tom, co žalovaná pro vyřízení žádosti žalobkyně o určení advokáta žádá.
14. Všechny předmětné žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby podala žalobkyně u žalované již za účinnosti zákona č. 349/2023 Sb., který se týká i novely zákona o advokacii (část Osmnáctá, články XXX a XXXI), a který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2024 (zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s konsolidací veřejných rozpočtů).
15. Tato novela mimo jiné přinesla nově znění ust. § 23 odst. 5 (které je ovšem nutno číst ve vztahu k ust. § 18c odst. 3 ZA). Tím skončilo období „rozkolísanosti“ judikatury. Přesto, jakkoli zákon o advokacii vylučuje ze správního řádu povinnost žalované poučovat žadatele (kteří podali žádost o určení advokáta nikoli řádně) o tom, jak řádnou žádost podat, tak vzhledem k nové právní úpravě určování advokátů tak žalovaná výjimečně postupovala. Není ovšem obsahem, smyslem a účelem zákonné úpravy poučovat následně stejného žadatele o podmínkách určování advokátů, kdy již podmínky určování zná. Ani touto novelou ale zákonodárce nezměnil (a dlužno dodat, že ani nálezn Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 44/21 se nedotkl) znění ust. § 18 odst. 2 zákona o advokacii. Vzhledem k žádosti žalobkyně o určení advokáta za úplatu se nemohlo v posuzovaném případě jednat o „poskytnutí právní služby na náklady státu“, protože při určení advokáta žadateli za úplatu hradí odměnu určenému advokátovi klient.
16. Žalovaná tedy zdůraznila, že bylo povinností žalobkyně nejen označit alespoň dva advokáty, na které se obrátila se žádostí o poskytnutí poptávané právní služby, ale také by muselo jít o případ, kdy žalobkyně osvědčí, že se na jmenované advokáty obrátila s poptávkou právní služby, že jí tito advokáti poptávanou konkrétní právní službu odmítli poskytnout, a navíc pro proces posouzení podané žádosti o určení advokáta by také žalobkyně musela prokázat, že byla takto oslovenými advokáty odmítnuta. Tuto zákonnou podmínku žalobkyně žádostí nesplnila.

17. K důvodu neurčení advokáta spočívajícím v posouzení žádostí žalobkyně jako podané nikoli včas žalovaná uvedla, že správní soud vybudoval postupně rozsáhlou judikaturu a tu žalovaná respektovala. Jednoduše řečeno: „dvanáct dní je málo a přibližně tři týdny je dost“.
18. Závěrem pak žalovaná znovu zdůraznila, že v den zahájení řízení před soudem v nyní projednávaných věcech již o všech třech ústavních stížnostech podaných žalobkyní bez právního zastoupení bylo Ústavním soudem rozhodnuto, a to v neprospěch žalobkyně.

Jednání soudu

19. Soud na žádost žalobkyně nařídil ústní jednání, avšak krátce před jednáním žalobkyně zaslala soudu omluvu s tím, že souhlasí, aby soud jednal v její nepřítomnosti, čemuž soud vyhověl. Jako důvod pro svou neúčast žalobkyně uvedla, že jednání bylo nařízeno za situace, kdy městský soud nedostal své úřední povinnosti vyslovit ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s. nicotnost předmětných rozhodnutí žalované z důvodu neexistence zákonného podkladu. Ostatní uvedené námitky se shodují s námitkami, které žalobkyně uvedla v podané žalobě. S tímto podáním soud před jednáním seznámil zástupce žalované.
20. Zástupce žalované odkázal na vyjádření k podané žalobě a poukázal na to, že o obdobném typu žaloby již zdejší soud několikrát rozhodoval, ztotožnil se se závěry žalované a podané žaloby zamítl.

Obsah správního spisu

21. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně první žádostí ze dne 23. 7. 2024 požádala žalovanou o určení advokáta k poskytnutí právní služby, když poptávala advokáta pro řízení o ústavní stížnosti proti rozsudku NSS ze dne 28. 5. 2024, č.j. 4 As 346/2023-33. Druhou žádostí požádala dne 31. 7. 2024 o určení advokáta ve věci ústavní stížnosti proti usnesení NSS ze dne 23. 5. 2024, č.j. 6 Afs 79/2024-20. Třetí žádostí požádala dne 31. 7. 2024 o určení advokáta ve věci ústavní stížnosti proti usnesení NSS ze dne 28. 5. 2024, č.j. 4 As 39/2024-37.
22. Ve všech případech žalobkyně požádala žalovanou o určení advokáta k poskytnutí úplatné právní služby podle § 18 odst. 2 a § 18c zákona o advokacii.
23. Ve všech žalobou napadených rozhodnutích žalovaná žalobkyni neurčila advokáta k poskytnutí úplatné právní služby. Z odůvodnění rozhodnutí se podává, že žadatelka v žádosti neuvedla jména dvou oslovených advokátů, kteří jí odmítli poskytnout požadovanou právní službu, čímž neosvědčila nemožnost zajištění si právní služby způsobem stanoveným v zákoně dle § 18 odst. 2 ve spojení s § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Je zcela v dispozici žadatelky, které advokáty a jakým způsobem osloví. Komora vede na www.cak.cz seznam advokátů, v němž je možno vyhledávat advokáty dle předem zvolených kritérií, jako např. podle zaměření, sídla apod. V případě, že žadatelkou nejméně dva oslovení advokáti nepřevzou právní zastoupení žadatelky, tak je nutno tuto skutečnost Komoře doložit. Žalovaná odkázala na rozsudky Městského soudu v Praze, ve kterých byl tento závěr rovněž potvrzen (rozsudek ze dne 28. 6. 2023, č.j. 15 A 73/2001-31, rozsudek ze dne 25. 7. 2023, 17 A 93/2022-42). A následně uvedla i odkazy na rozsudky NSS (rozsudek ze dne 29. 2. 2024, č.j. 7 As 217/2023-28 a rozsudek ze dne 27. 6. 2024, č.j. 8 As 22/2024-57). Žadatelka tudíž nesplnila podmínky, s nimiž by zákon o advokacii spojoval vznik práva na určení advokáta k poskytnutí právní služby a z toho důvodu nebylo žádosti žadatelky vyhověno.

24. Žalovaná jako další důvod pro nevyhovění žádosti uvedla uplynutí lhůty pro její podání, když poukázala na to, že žádosti obdržela velmi krátce před tím, než uplynula lhůta pro podání ústavní stížnosti, která je lhůtou propadnou a nelze ji prodloužit ani prominout. Žádost tedy nebyla podána s dostatečným předstihem a žalobkyně ani neuvedla žádné důvody, které ji k takto pozdnímu podání žádosti vedly.

Posouzení věci soudem

25. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
26. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.
27. Žaloba není důvodná.
28. Napadená rozhodnutí podléhají přezkumu ve správním soudnictví (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 9. 2008, čj. 6 Ads 19/2008–103, publikovaný pod č. 2179/2011 ve Sbírce NSS).
29. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť pokud by byla tato námitka důvodná, bylo by to již samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, aniž by soud přezkoumával důvodnost dalších v žalobě uplatněných námitek. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné takové rozhodnutí, v němž absentují úvahy správního orgánu, na základě nichž dospěl k závěru, který v rozhodnutí vyslovil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalobkyně spatřovala nepřezkoumatelnost všech napadených rozhodnutí v tom, že ve výroku rozhodnutí není uvedeno, v jaké věci se advokát neurčuje.
30. Městský soud neshledal, že by napadená rozhodnutí trpěla takovými vadami, pro něž by je nebylo možné přezkoumat. Výrok rozhodnutí je neoddělitelnou součástí celého napadeného rozhodnutí, a je proto jeho obsah nutné hodnotit v kontextu celého vydaného rozhodnutí. Proto postačí, pokud žalovaná v odůvodnění každého z rozhodnutí konkretizovala věc, ve které žalobkyni advokáta neurčila. S ohledem na tuto konkretizaci nemohly žalobkyni ani nikomu jinému vzniknout pochybnosti o předmětu řízení, a proto soud námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou.
31. Předmětem sporu v projednávané věci je posouzení otázky, zda je pro splnění podmínek pro určení advokáta žalovanou nutné, aby žalobkyně ve své žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu ve smyslu § 18c zákona o advokacii doložila, že se bezúspěšně pokusila zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.
32. Městský soud v Praze předně podotýká, že zcela shodnou argumentaci žalobkyně, totiž že není povinna uvádět jména dvou advokátů, kteří jí odmítli právní službu poskytnout,

nedávno soud posuzoval např. ve věcech vedených pod sp. zn. 10 A 41/2024, sp. zn. 14 A 43/2024 a sp. zn. 11 A 70/2024. Tuto argumentaci důvodnou neshledal a žalobkyní podané žaloby rozsudky ze dne 22. 8. 2024, č. j. 10 A 41/2024 - 47, ze dne 30. 9. 2024, č. j. 14 A 43/2024-51, i ze dne 14. 11. 2024, č.j. 11 A 70/2024-41, jako nedůvodné zamítl. Soud v nyní projednávané věci se s těmito rozsudky plně ztotožňuje, když neshledal žádný důvod, pro který by se měl od zde uvedené argumentace odchýlit. Zde proto pouze ve stručnosti shrne podstatu argumentace. V podrobnostech odkazuje na odůvodnění citovaných rozsudků, které jsou účastníkům známy, neboť šlo o stejné účastníky.

33. Zákon o advokacii stanovuje pro určení advokáta k poskytnutí právní služby několik podmínek, které musí být splněny kumulativně.
34. V první řadě zásadní podmínky vyplývají z § 18 odst. 2 zákona o advokacii. Podle tohoto ustanovení *ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí*
  - a) *právní porady podle § 18a nebo*
  - b) *právní služby podle § 18c.*
35. Na žádost je nutno aplikovat další podmínky vyplývající z ustanovení § 18c odst. 3 zákona o advokacii, podle něhož platí, že *„nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.“*
36. Z tohoto citovaného ustanovení zákona o advokacii vyplývá, že žadatel je povinen doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů tehdy, pokud se domáhá určení advokáta jinak, než na náklady státu v případech uvedených v § 23 odst. 3 zákona o advokacii. O které případy konkrétně jde, vyplývá poté z ustanovení § 23 odst. 3 zákona o advokacii.
37. S účinností zákona č. 349/2023 Sb. od 1. 1. 2024 dle § 23 odst. 3 zákona o advokacii platí, že *„byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby bezplatně a spočívá-li právní služba v zastoupení v řízení před orgány veřejné správy a v řízení před Ústavním soudem, hradí jeho odměnu stát podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, není-li stanoveno jinak. V ostatních věcech má advokát určený podle § 18c k poskytnutí právní služby bezplatně pouze nárok na poskytnutí náhrady podle stavovského předpisu. Ustanovení § 22 odst. 1 části věty za středníkem se nepoužije.“*
38. Soud rovněž odkazuje na ustanovení § 23 odst. 5 zákona o advokacii, podle kterého *„byl-li advokát určen podle § 18c k poskytnutí právní služby za úplatu, hradí jeho odměnu klient podle právního předpisu upravujícího mimosmluvní odměnu, nedohodne-li se advokát s klientem jinak.“*
39. V dané věci není sporu o to, že žalobkyně požádala o úplatné poskytnutí právní služby, neboť vyplnila pro realizaci své žádosti formulář „Žádost o právní službu za úplatu pro fyzickou osobu“, a ani později v průběhu řízení o své žádosti netvrdila, a ani z obsahu jejích podání nelze dovodit, že by nárokovala právní službu bezplatnou.
40. Poskytnutí právní služby za úplatu bylo do zákona o advokacii vtěleno až novelou – zákonem č. 349/2023 Sb. Před 1. 1. 2024 zákon možnost požádat o ustanovení advokáta za úplatu nezakotvoval. Pokud se jedná o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii za

úplatu, náklady stát nenese. A to bez ohledu na to, zda šlo o žádost za účelem zastoupení před Ústavním soudem, a nedopadá na ni tak § 23 odst. 3 zákona o advokacii.

41. NSS např. v rozsudku ze dne 10. 4. 2024, č. j. 7 As 194/2023-41, poukázal na to, že důkazní břemeno v této otázce tíží žalobkyni. Vyložil, že bylo „na stěžovatelce, aby dostatečně prokazatelným způsobem osvědčila, že ji jmenovaní advokáti skutečně odmítli, to se jí však nepodařilo. Nejvyšší správní soud tedy souhlasí se žalovanou a krajským soudem, že stěžovatelka nedoložila, že se neúspěšně pokusila zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů (§ 18c odst. 3 zákona o advokacii). Stěžovatelka sice v žádosti uvedla jména tří advokátů, avšak potvrzení o odmítnutí poskytnutí právní služby nedoložila ani u jednoho z nich. Uvedené vyvolává nemožnost vyhovění žádosti z důvodu nesplnění podmínky dle § 18c odst. 3 zákona o advokacii, tedy nedoložení potvrzením jména dvou konkrétních advokátů, kteří stěžovatelce odmítli poskytnout právní službu. Jelikož podmínky stanovené zákonem o advokacii musí být splněny kumulativně, již jen z tohoto důvodu nemohla být žádost stěžovatelky úspěšná (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 7 As 217/2023-28)“.
42. Pro určení advokáta za úplatu bylo tedy povinností žalobkyně splnit podmínku § 18c odst. 3 zákona o advokacii a doložit bezúspěšné oslovení alespoň dvou advokátů. Ve světle žalobkynina případu se tato podmínka jeví jako logická. Určení advokáta žalovanou je až „krajní“ možností poté, co žadatel dle § 18 odst. 2 zákona o advokacii nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem a nemůže si zajistit poskytnutí právních služeb jinak. Situace, v níž žadatel, který je schopen (zde navíc i ochoten) si právní služby advokáta zaplatit sám, avšak automaticky by se mohl obracet na žalovanou bez nějaké vlastní snahy si advokáta obstarat, by účel § 18 odst. 2 zákona o advokacii popírala.
43. Žalobkyně ani netvrdí, že by tuto podmínku splnila. Již proto tedy žalovaná jejím žádostem vyhovět nemohla. Soud tedy již ani nemusí posuzovat, zda i druhý důvod nevyhovění žádosti – její opožděné podání – obstojí. Na tom, že žalovaná správně žádostem žalobkyně nevyhověla, a žaloba na zrušení tohoto rozhodnutí je tedy nedůvodná, by ani posouzení tohoto důvodu nemohlo nic změnit.
44. Soud dále uvádí, že povinnost uvést v žádosti jména dvou advokátů, kteří odmítli žadateli právní službu poskytnout, nepovažuje za protiústavní. Jde naopak o logický a přiměřený požadavek, jak již uvedl výše.
45. Žalobkyně se totiž také mylí v názoru, že v případě části osmnácté zákona č. 349/2023 Sb., která novelizovala zákon o advokacii, se jedná o přílepek. O tzv. přílepek se jedná v případě, kdy je *pozměňovacím návrhem* do návrhu zákona vnesena materie, která nemá úzký vztah ani k účelu, ani k předmětu původního návrhu zákona (srov. např. nálezy Ústavního soudu z 15. 2. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 77/06, a z 4. 12. 2024, sp. zn. Pl. ÚS 41/23, bod 126 a násl.). Novela zákona o advokacii (část osmnáctá zákona č. 349/2023 Sb.) však byla obsažena již v původním vládním návrhu zákona, tedy již sám předkladatel měl v úmyslu regulovat dané společenské vztahy. Nestalo se tak až pozměňovacím návrhem v zákonodárném sboru zcela mimo záměr původního navrhovatele zákona, tj. v tomto případě vlády.
46. Soud dále vycházel z toho, že po nálezu Pl. ÚS 44/21 byla zřejmá potřeba novelizace zákona o advokacii, neboť nález předmětnou část ustanovení § 18c odst. 1 zákona o advokacii zrušil s účinností k 31. 12. 2023. Z logiky věci byl pak zřejmý předmět novelizace, tedy to, že se bude týkat úpravy, která bude reagovat na zmíněný nález, tj. že zejména umožní určení

advokáta k poskytování právních služeb i za úplatu. V tom pak dle soudu přijatá novelizace zákona o advokacii souvisí i s konsolidací veřejných rozpočtů, neboť v zákoně o advokacii byly upraveny podmínky jak pro případy, kdy nebude pro právní službu určen advokát na náklady státu (tj. veřejného rozpočtu), tak podmínky, kdy se tak naopak na náklady státu stane. Proto byt' je třeba obecně považovat za nežádoucí, jsou-li jedním zákonem novelizovány zákony, kterou spolu obsahově bezprostředně nesouvisejí (srov. nález z 31. 8. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 24/07), o vadu, která by v tomto případě způsobovala protiústavnost zákona, se nejedná.

47. Zcela na závěr pak soud uvádí, že napadená rozhodnutí netrpí žádnou z vad, která by mohla způsobovat jejich nicotnost (§ 77 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu).

Závěr a náklady řízení

48. Žalobkyně požádala žalovanou o určení advokáta za úplatu ve smyslu § 23 odst. 5 zákona o advokacii s tím, že bude hradit i jeho odměnu. Z tohoto důvodu se proto nemohlo jednat o případ hrazení odměny advokáta státem ve smyslu § 23 odst. 3 zákona o advokacii, a žalobkyně tak byla povinna podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii doložit, že se bezúspěšně pokoušela oslovit alespoň dva advokáty. To žalobkyně nesplnila, proto nevyhověla podmínkám pro určení advokáta k právní službě za úplatu. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
49. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly. Proto soud ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. května 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu